

فراخوان مشترک

نیروهای امپریالیستی باید خاک عراق را ترک نمایند

۵ ماه پیش بود که رسماً «پایان» جنگ بر علیه عراق اعلان گردید. ولی نیروهای اشغالگر - اتحادیه امپریالیستی - هنوز خاک این کشور را ترک نکرده‌اند! اینک - دهسال بعد از محاصره تحمیلی سازمان ملل متحد و نتایج مخرب آن - عراق باید ویرانیهای ناشی از جنگ و اشغال امپریالیستی را هم تحمل نماید. باین خاطر است که عراق هم اکنون در نابسامانی و فقر بسر میبرد...

البته خلق عراق آرام نمیگیرد و در قبال اشغال و چپاول ثروتهای سرزمین خود، بطرق مختلف ایستادگی میکند. ناگفته نماند که اشغال عراق - آنطور که طراحان آمریکایی پیش بینی کرده بودند - پیش نرفت. بهیچوجه. بیخود نیست که امروز آقای بوش باز سازمان ملل متحد و متحدان خود روی آورده و از آنها میخواهد که بیایند و برای تقسیم بار سنگین «آرامش» و هزینه این جنگ - که مرتب افزایش مییابد - با او شریک شوند... و این در حالیست که صدای اعتراض مردم در آمریکا و هم در انگلستان نسبت بدروغ جنگ افروزان در باره «سلاحهای کشتار جمعی» بالا گرفته و خواهان فراخواندن واحدهای نظامی از عراقند.

ما قبلاً مخالفت خود را با جنگ بر علیه عراق - حتا با موافقت سازمان ملل متحد - با اطلاع همگان رسانده بودیم. امروز نیز - مخالفت ما با اشغال عراق بجای خود - ارسال واحدهای فرانسوی بعراق را شدیداً محکوم میکنیم. حتا بنام سازمان ملل متحد...

مگر نه این است که خلقهای جهان - در قبال این «جنگ بی پایان»، جنگی که امپریالیسم آمریکا آنرا براه انداخته - بپا خاستند؟ آنها باین جنگ و بازیگر اصلی آن - امپریالیسم آمریکا - اعتراض کردند. از مانیل تا کلکته، از پرتوریا تا رباط، از بغداد و لندن و... تا پاریس، این اعتراض خلقها، اعتراضی که پیش از جنگ و بر علیه آن شکل گرفت، همچنان ادامه دارد، ریشه میگیرد و میرود تا تمام عوالم سیاست چپاول و برتری طلبی را در برگیرد.

در دفاع از حقوق ملی خلق فلسطین

سیاست تعرضی آقای بوش، در خاور میانه توسط همدست او - آریل شارون - با اجرا در میآید. تشدید سیاست سرکوب خلق فلسطین توسط شارون، از همینجاست. بیخود نیست که دولت شارون، آشکارا اعلان کرده که میخواهد عرفات - رهبر منتخب و سمبل مقاومت ملی خلق فلسطین - را سربه نیست نماید. این تحریک «تازه»! که با یک واکنش نامساعد بین المللی هم مواجه شده است، سیاست نژادپرستانه حکام اسرائیلی باز میگردد که از دیرباز شاهد آنیم. مطلوب ما در اوضاع و احوال کنونی این است که حقوق ملی خلق فلسطین برسمیت شناخته شود. در این راستا، امروز بیش از هر زمان دیگری لازم است که:

الف - نیروهای اسرائیلی فوراً سرزمینهای اشغالی را ترک کنند.

ب - مستعمرات اسرائیلی بکلی برچیده شوند.

پ - توافق میان اتحادیه اروپا و اسرائیل باطل گردد.

اینها الزامات حداقلی هستند برای تاسیس و شناسایی قطعی دولت ملی فلسطین.

پاریس، ۱۷ / سپتامبر / ۲۰۰۳ - سازمانهای امضاکننده عبارتند از: ۱ - گروه هماهنگی زنان (اگالیته). ۲ - جنبش برای حقوق بشر و خلقها - بورکینافاسو، واحد فرانسه. ۳ - حزب کمونیست کارگران فرانسه. ۴ - حزب کار ایران (توفان) - واحد فرانسه. ۵ - کمیته فرهنگی برای دمکراسی در بنین. ۶ - حزب کمونیست ارگران تونس - واحد فرانسه.

تظاهرات، روز شنبه ۲۷ سپتامبر، ساعت ۱۴ از میدان دانفر و شرو - پاریس چهاردهم